

Mäyräkoira

Valokuvausstudion lattialla köllöttelevästä luppakorvasta ei heti ensimmäiseksi tule mieleen koira, joka herättää pelkoa ja risti-riitaisia tunteita joissakin rotua tuntemattomissa ihmisissä.

Hukkaputki, Tappijalka, Maastonakki, Wunderwurst... Mäyräkoirakennelien nimet kertovat paljon rodun omintakeisesta ulkomuodosta. Vaikka ei tietäisi koirista juuri mitään, lyhykäisten jalkojen ja pitkän selän ansiosta mäyräkoiraa on mahdoton olla tunnistamatta. Ei ihme, että ”pötkylä” ja ”makkara” ovat mäykkyjen yleisimpiä lempinimiä.

Sanoihiin ei liity minkäänlaista väheksyntää, sillä jos on koskaan tutustunut tarkemmin yhteenkään mäyräkoiraan, tietää, että pikkui-
nen, pötkömäinen ulkomuoto on tämän koiran kohdalla epäolennainen sivuseikka. Pienen pakkauksen sisällä on nimittäin suuri koira, kasakaupalla älyä ja huumorintajua sekä itsenäisen, haastava luonne. Puhumattakaan energiasta – mäyräkoiralla pitää olla riittävästi tekemistä, jotta sen ei tarvitsisi käyttää energiaansa jekkujen keksimiseen.

Mäykyn kanssa voi harrastaa mitä tahan-
sa riistan ajamisesta agilityyn ja jäljestämi-
seen. Omimmillaan se on metsällä: pelottomana luolakoirana, tarkkana jäljittäjänä ja riistan liikkeelle hätistäjänä. Viime aikoina mäyräkoiraa on innostuttu käyttämään erityisesti kauriinajossa, mutta perinteisesti se on avustanut varsinkin jäniksen sekä ketun ja muiden luolaeläinten pyydystämisessä – siihen tarkoitukseenhan rotu alun perin kehitettiin.

Toki mäyräkoiran kanssa voi tehdä kaikkea muutakin kuin kulkea metsällä. Sillä on loistava hajuaisti, joten kaikenlaiset jäljestystehtävät sujuvat siltä mainiosti. Toko- tai agilitykoirana mäykky on reipas ja loppumattoman energinen kaveri.

Tekemistä löytyy myös Suomen mäyräkoiraliiton paikallisten mäyräkoirakerhojen kautta. Kerhot järjestävät näyttelyitä, kokeita ja koulutusta.

Napoleon-harha

Koska mäyräkoira on luonteeltaan peloton metsästäjä ja korvaamaton apulainen, se ei itse koe

olevansa pieni koira. Useimmilla onkin jonkinasteinen Napoleon-kompleksi: ne luulevat olevansa vähintään yhtä isoja otuksia kuin vastaantulijat, joten sähköuros hyökkää epäroimatta minkä tahansa vihamieliseltä vaikuttavan tanskandoggin kimppuun. Siksi uroksen kanssa saa kadulla kulkiessaan olla valppaampana kuin luulisi.

Kotonakin mäyräkoira olisi mielellään talon herra. Pienellä tappijalalla on yllättävän luja tahto, ja se on myös varsin nokkela jotain halutessaan, joten koira vaatii kasvattajaltaan suurta johdonmukaisuutta ja huumorintajua. Moni mäyräkoira on myös todellinen herkkusuu – varsinkin ihmisten makupalat kelpaisivat paremmin kuin hyvin.

Silloin, kun ei olla metsällä tai muissa harrastuksissa, mäyräkoira voi osoittaa mukavuudenhaluiseksi persoonaksi. Jos ulkona sataa, sen kanssa ei välttämättä joudu juoksemaan pitkää lenkkiä, sillä mäyräkoira lyö helposti liinat kiinni jo portaiden pielessä. Kuka nyt haluaisi kastella turkkinsa ja tassunsa?

*Mäykky ei koe
olevansa pieni
koira*

Moni mäyräkoira on todellinen herkkusuu.

>

Karvaa joka lähtöön

Mäyräkoirasta on moneksi myös siinä mielessä, että rodun sisälle mahtuu kolmea lajia karvaa: lyhytkarvaiset, karkeakarvaiset ja pitkäkarvaiset. Jokaisesta muunnoksesta on vielä lisäksi kolme kokoa: tavallinen, kääpiö- ja kaniinimäyräkoira.

Kokojaottelu tehdään rinnan ympäryksen mukaan. Normaalikokoisen mäyräkoiran rinnan ympäryys on yli 35 senttiä, kääpiömäyräkoiran 30–35 senttiä ja kaniinimäyräkoiran alle 30 senttiä. Säkäkorkeus ei siis ratkaise mitään. Sama rotumääritelmä ja rakennevaatimukset pätevät kaikkiin lajityyppeihin, joten valokuvasta ei pitäisi erottaa, minkä kokoisesta mäyräkoirasta on kyse.

Turkiltaan helppohoitoisin laji on lyhytkarvainen versio, jonka karvapeite on tiheä ja kiiltävä. Karkeakarvaisen mäyräkoiran turkki koostuu karkeasta, vähemmän kiiltävästä peitinkarvasta ja lyhyemmästä pohjavillasta. Pitkäkarvaisellakin on aluskarvaa ja sen päällä pitkä, silkkinen, vartalonmyötäinen karvapeite. ■

Pähkinänkuoressa

Kotimaa: Saksa.

Käyttötarkoitus: Maan alla ja päällä työskentelevä metsästyskoira, harrastus- ja seurakoira.

Keski-ikä: 14–15-vuotias mäyräkoira ei ole ollenkaan harvinainen.

Koko: Normaalikokoisen mäyräkoiran rinnan ympäryys on yli 35 senttiä, kääpiömäyräkoiran 30–35 senttiä ja kaniinimäyräkoiran alle 30 senttiä. Normaalikokoinen mäyräkoira ei saisi painaa yli yhdeksää kiloa.

Luonne: Ystävällinen ja tasapainoinen, ei arka eikä aggressiivinen.

Karvapeite: Kolmea eri tyyppiä: lyhytkarvainen, karkeakarvainen ja pitkäkarvainen.

Turkinhoito: Lyhytkarvaiselle riittää, että turkista välillä "pyyhitään pölyt". Karkeakarvaisen turkki nypitään säännöllisesti, pitkäkarvaisen trimmataan. Pesu tarpeen mukaan.

Värit: Lyhyt- ja pitkäkarvaisella mäyräkoiralla punainen, punakeltainen tai keltainen. Kaksivärisenä syvänmusta tai ruskea ruskein tai keltaisin merkein. Laikullisena yleisväri on aina tumma, epä säännölliset harmaat tai kellanruskeat laikut. Juovik-kaan mäyräkoiran väri on punainen tai keltainen, jossa on pohjaväriä tummempia juovia. Karkeakarvainen mäyräkoira on yleensä vaalean tai tumman riistanvärinen. Sallittuja ovat myös kulonkeltainen ja kaikki muut mäyräkoiran värit.

Koulutettavuus: Johdonmukaisesti koulutettuna sopii mihin tahansa harrastukseen. Pieni koko ei oikeuta laiminlyömyään koulutusta, sillä mäyräkoira pyrkii helposti lauman johtajaksi.

Terveys: Vähän perinnöllisiä sairauksia. Tunnetuin on mäyräkoirahalvaus, eli selkänikamien välilevyjen varhainen rappeutuminen ja lisääntynyt alttius välilevytyrään.

Lisätietoja: Suomen mäyräkoiraliitto, www.mayrakoiraliitto.fi.

Mäykyn katse ei ole koskaan tyhjä

Mistä näitä saa?

Mäyräkoira on vanha ja vakiintunut rotu, joten niitä on hyvin saatavilla koko maassa. Kasvattajat ja pentueet löytyvät Suomen mäyräkoiraliiton pentuvälityksen kautta osoitteesta www.mayrakoiraliitto.fi. Pennun hinta vaihtelee karvasta ja koosta riippuen 600–1 000 euron välillä.

Aina juonimassa jotain

Jos mäyräkoiralla ei ole tarpeeksi tekemistä, se keksii sitä itse.

"Mäyräkoiran naamasta näkee, että se punoo koko ajan juonia. Saksanseisojamme saattaa tuijottaa kaukaisuuteen tyhjöpäisen näköisenä, mutta mäyräkoiran katse ei ole koskaan tyhjä."

"Parasta mäyräkoirassa on luonne. Se ei todellakaan ole mikään nössö vaan oikeasti fiksu otus. Se haastaa omistajansa joka päivä."

Näin tiivistävät mäyräkoiran syvimmän olemuksen **Marko Virtanen** ja **Nina Lehtolampi**, Tappijalan kennelin kasvattajat. Likimain kaikki mäyräkoiraimiset allekirjoittanevat nämä ajatukset, sillä mäykky valitaan lemmikiksi usein juuri kekseliään luonteensa takia. Sillä se ainakin valloittaa kanssaihmisensä lopullisesti, vaikka hankintapäätös olisikin tehty toisenlaisin perustein.

"Meille tuli ensimmäinen mäyräkoira, kun olin 13-vuotias. Isä halusi metsästyskoiran, ja äiti vaati, että koiran pitää olla kaunis. Pitkäkarvainen mäyräkoira täytti molemmat vaatimukset", Nina muistelee perheen mäyräkoirakuumeen alkamista.

Ninan ensimmäisen mäyräkoira Lulu olikin mainio metsästyskoira. Se koitui monen jäniksen kohdaloksi ja hankki Ninan äidille komean supiturkin. Kauneusvaadekin täyttyi, sillä Lulu menestyi näyttelyissä hyvin, vaikka aloittikin uransa vasta veteraanina.

KAIKENKARVAISTA PÖTKYLÄÄ

Nykyisin Ninalla ja Markolla on kolme mäyräkoiraa ja yksi saksanseisoja. Mäyräkoiria riittää lähes joka lähtöön: kotona asuvat pitkäkarvaiset Elma ja Lassi sekä karkeakarvainen kääpiömäyräkoira Sissi. Normaalikokoiset karkeakarvaiset Hassi ja Hani asuvat sijoitusperheissä. Vain lyhytkarvaiset ja kaniinimäyräkoirat eivät kuulu valikoimaan.

Myös Elma ja Lassi pääsevät välillä metsälle Ninan isän kanssa, sillä mäyräkoira on onnellisimmillaan saadessaan juosta vapaana metsässä, tonkia ja haistella. Lisäksi Nina harrastaa näytte-

lyitä ja koirakokeita. Mäyräkoirat kun vaativat paljon tekemistä ja toimintaa, joten vaikka niiden kanssa ei joudukaan juoksemaan kymmenien kilometrien lenkkejä, mitään laiskan ihmisen koiria ne eivät ole.

"Jos mäyräkoiralla ei ole tarpeeksi tekemistä, se keksii sitä itse. Esimerkiksi Lassi on hajottanut yhden sohvan, maalannut kämpän ja toiset koirat sekä lämmittänyt pitkään yhtä huonetta saunaksi salaa termostaattia vääntelelemällä", Nina luettelee lemmikkinsä ansiolistaa.

"Mäyräkoiran itsepäisyys näkyy siinä, että kun se on laittanut jonkin homman alulle, se vie sen loppuun asti, vaikka kuinka yrittäisi estää. Sohvan ka luaminenkin alkoi aivan pienestä reiästä ja päättyi vasta, kun Lassi oli saanut levitettyä kaikki täytteet ympäri taloa", Marko kertoo.

RIISTAN HAJU VIE MENNESSÄÄN

Tappijalan koirat myös karkailevat mielellään aina tilaisuuden tullen tai ainakin haistaessaan riistaeläimen. Omasta pihasta ne eivät kuitenkaan karkaa. Kerran pihaportti oli jäänyt tunniksi auki, mutta joka ikinen koira oli kiltisti tallella.

Mäyräkoiran kiehtovan luonteen varjopuoli on itsepintaisuus. Se tekee kouluttamisesta erityisen pitkäjänteistä puuhaa – johdonmukaisuutta tarvitaan joka asiassa. Nina neuvoa mäyräkoiran hankkijaa miettimään jo etukäteen, millaisille tavoille lemmikkinsä haluaa opettaa. Jos ei tahdo, että koira nukkuu aina ihmisten sängyssä, sitä ei saa sinne pentunakaan päästää.

Vaikka mäyräkoiran opettaminen tavoille vaatii ihmiseltä paljon enemmän kuin monen isomman koiran kouluttaminen, sitä voi silti suositella lämpimästi kaikille liikkuville ja aktiivisille koiraimisille.

"Mäyräkoiran kanssa voi harrastaa mitä tahansa agilitystä raunioihin. Kaiken lisäksi se on kätevän kokoinen kuljettaa ja ottaa joka paikkaan mukaan", Nina mainostaa.